

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21842/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазић адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., ради физичке деобе непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 141/22 до 14.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 141/22 до 14.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Неготину Р1 31/16 од 23.02.2022. године, које је исправљено решењем тог суда Р1 31/16 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке одбијен је предлог противника предлагача за понављање поступка у предмету тог суда Р1 31/16 и да се укине правноснажно и извршно решење Р1 31/16 од 03.04.2018. године и решење Вишег суда у Неготину Гж 223/18 од 10.09.2018. године, а поступак физичке деобе обустави. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да на име трошкова поступка исплати предлагачу износ од 61.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 14/22 до 14.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Неготину Р1 31/16 од 23.02.2022. године.

Против означеног другостепеног решења противник предлагача је, на основу члана 420. став 1. и 3. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предлагач је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци као недозвољена, а противник предлагача обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одредбом члана 27. став 2. ЗВП прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако тим или другим законом није другачије одређено. Одредбе чланова 148-154 тог закона не садрже правила о ревизији у поступку деобе заједничких ствари или имовине.

Према члану 420. став 5. ЗПП, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка. Наведена одредба не може се применити у овом случају јер је побијаним другостепеним решењем потврђено решење првостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка.

У поступку по предлогу за понављање поступка ревизија против решења другостепеног суда допуштена је кад је тим решењем поступак понављања правноснажно завршен и кад су испуњени услови из члана 403. ЗПП. То произилази из одредбе члана 420. наведеног закона којом је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став први) и да ревизија против решења из става првог тог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став други).

У конкретном случају, у поднетом предлогу није одређена вредност предмета ове правне ствари, нити је иста утврђена у току поступка. У таквој ситуацији, вредност предмета ове правне ствари меродавна за дозвољеност ревизије утврђује се на основу одређене или плаћене судске таксе. Према члану 35. Закона о судским таксама, кад је у ванпарничном поступку за плаћање таксе меродавна вредност захтева, за њено утврђивање сходно ће се примењивати одредбе чланова 21-28 тог закона, ако у таксеној тарифи није другачије одређено. Тарифним бројем 10. Таксене тарифе важеће у време подношења предлога одређено је да се за предлог да се спроведе деоба заједничке ствари или имовине, за одлуку по предлогу за деобу и за жалбу против одлуке о предлогу плаћа по 1.300,00 динара. Предлагач је, сагласно члану 37. став 1. Закона о судским таксама, приликом предаје предлога упозорен на плаћање таксе у означеном новчаном износу и то је констатовано у забелешци о пријему предлога, у складу са тада важећим Судским пословником. Висина таксе за предлог за деобу заједничке ствари или имовине, одређена тарифним бројем 10. тада важеће Таксене тарифе, одговарала је висини таксе за тужбу за вредност предмета спора до 10.000,00 динара, одређену Тарифним бројем 1. исте Тарифе.

Следствено изложеном, ревизија противника предлагача изјављена против решења којим је правноснажно одбијен његов предлог за понављање поступка није дозвољена. Вредност захтева, одређена према висини судске таксе за предлог по тада важећој Таксеној тарифи, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за деобу која је по одредби члана 403. став 3. ЗПП релевантна за дозвољеност ревизије у имовинско-правним споровима.

Из наведених разлога, на основу члана 420. став 1. и 2. ЗПП у вези са члановима 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је захтев предлагача за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић